

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010482
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416010482.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného O. U., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a poškodenej H. U. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 2T/108/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.11.2018, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti týkajúcej sa skutku pod bodom 2.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec v r a c i a súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolanie poškodenej H. U., narodenej XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku obžalovaný O. U. (ďalej len obžalovaný) oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/556/15/4404 z 14.09.2016 pre skutok v bode 1 právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a pre skutok v bode 2 právne posúdený ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 22.09.2015 v čase o 13:30 hod., na X. S. v D. R., na parkovisku pred Obchodným domom Kaufland, z nákupného košíka odstaveného pri vozidle S., evidenčného čísla D., odcudzil kabelku, obsahom ktorej boli peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 35,- €, ďalej hotovosť vo výške 5,- €, stravné lístky nezistenej hodnoty, karty Jednoty SD, tankovacie karty, bankomatovú kartu Slovenskej sporiteľne, rôzne vernostné kartičky, občianske preukazy vystavené na meno H. U. a na meno M. T., prsteň zo žltého kovu v hodnote 230 eur, náušnica zo žltého kovu v hodnote 300 eur, brilantový prsteň v hodnote 380 eur, mobilný telefón HTC ONE IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, telefón HTC Desire IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, HTC Desire IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, Sony Ericsson, dve Nokie, tablet I Pad mini nezistenej hodnoty, pečiatka na podnikanie a pečiatka s adresou poškodenej, kľúče od domu, kľúče od realitnej kancelárie, kľúče od bytu, USB kábel, nabíjačka na mobilný telefón, rôzna kozmetika, a svojím konaním spôsobil poškodenej H. U., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D. R., škodu vo výške 1.100 eur,

2. dňa 22.09.2015 v čase o 14:00 hod. v meste S., na X. C. X, pomocou bankomatovej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, spoločnosti Cetelem Slovensko, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, patriacej poškodenej H. U., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D. R., sa pokúsil vykonať trikrát výber presne nezistenej finančnej hotovosti, pričom pri treťom neoprávnenom pokuse o výber, bankomatová karta bola zablokovaná bankomatom Slovenskej sporiteľne, a. s., umiestneného na adrese Hollého 9, Šaľa, číslo terminálu 001306, avšak k výberu finančnej hotovosti z bankomatu neprišlo, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku poškodenú H. U. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok napadli odvolaniami ihneď po jeho vyhlásení:

- prokurátor, „čo do neuznania viny“,
- poškodená, prostredníctvom splnomocnenkyne, proti „výroku o náhrade škody“.

V písomnom zdôvodnení odvolania prokurátorka okresnej prokuratúry (zhodne ako v predchádzajúcom odvolaní) poukazovala na dokazovanie vykonané pred súdom I. stupňa, ktoré podľa jej názoru nebolo vykonané v dostatočnom a potrebnom rozsahu (ako vyplýva zo zápisnice nielen z hlavného pojednávania z 15.05.2017 - na čo už odvolací súd poukázal vo svojom predchádzajúcom uznesení, ale aj po zrušení a vrátení veci na hlavnom pojednávaní zo dňa 13.06.2018 č.l. 378 prokurátorka nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania !?). Podľa jej názoru mal súd I. stupňa zadovážiť kompletnú lekársku správu od obvodného lekára, zistiť u zdravotnej poisťovne neúčtovanie úkonov MUDr. Kačalom, znaleckým dokazovaním overiť platnosť dokladu vystaveného týmto lekárom. V bode 2/ poukazovala na závery posudku KEÚ, ktorý na základe znakov konštatoval s vysokou pravdepodobnosťou zobrazenie obžalovaného na spornom materiály. Domáhala sa uznania viny u obžalovaného v oboch bodoch obžaloby a za tým účelom navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. a vrátenia veci súdu I. stupňa.

Poškodená sama v písomných dôvodoch odvolania namietala „...nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci... obžalovaný spáchal trestné činy...jeho vina bola spoľahlivo preukázaná dôkazmi“. V ďalšej časti odvolania poukazovala na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy a zaujímala k nim vlastné právne závery. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie síce v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli zakomponované do zákona, nie však v celom rozsahu nariadenom odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo dňa 26.10.2017 sp. zn. 1To/61/2017. Nevykonanie tohto dokazovania súd I. stupňa prioritne odôvodnil na strane 10 teraz napadnutého rozsudku. S týmito právnymi úvahami sa odvolací súd stotožňuje - s prihliadnutím na pochybenia a pasivitu prokurátora ako na jednej strane - žalobcu a nositeľa dôkazného bremena, na druhej strane - procesnej strany (na ktoré podrobne poukázal odvolací súd v už citovanom uznesení) a neodstrániteľné pochybnosti v dôkazoch predložených prokurátorom s obžalobou, a to i napriek určitej dôkaznej iniciatíve súdu I. stupňa vychádzajúcej z § 2 ods. 10 Tr. por., a v podrobnostiach na ne ako na správne len odkazuje. Výsledkom správnych právnych úvah súdu I. stupňa čo do bodu 1/ tak nemohol byť iný než právny záver vo forme oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Postup podľa § 285 písm. c/ Tr. por. prichádza do úvahy ak na základe vykonaného dokazovania a po hodnotení dôkazov súd dospeje k záveru, že sa žalovaný skutok uvedený v obžalobe stal a že

tento naplňa formálne znaky niektorej zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, pri tom však nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu by ani prokurátorom navrhované dokazovanie nezmenilo nič na stave súčasnej dôkaznej situácie, nedošlo by ním k jednoznačnému stotožneniu identity páchatel'a, ktorý je zachytený na zázname z kamerového systému a ktorého videl svedok S., s osobou obžalovaného.

Iná je však situácia čo sa týka skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, kde odvolací súd zistil, že súd I. stupňa pri hodnotení dôkazu - znaleckého dokazovania posudkom KEU jednotlivo, a následne v jeho súvislostiach s ostatnými dôkazmi, nepostupoval správne, keď tieto vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného. K tomuto právnomu záveru dospel odvolací súd po preskúmaní právnych úvah uvedených na stranách 7- 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2017 (č.l. 278 a nasl.) posudok ústavu predniesla Mgr. Oľga Petrusová. Táto zotrvala na závere o „vysoké pravdepodobnosti zhody“ osoby zosnímanej kamerovým zariadením na bankomate Slovenskej sporiteľne s porovnávacím materiálom, na ktorom je zobrazený obžalovaný, na základe porovnania skupinových i zvláštnych jedinečných znakov hlavy a tváre, keď popísané znaky hlavy a tváre vykazovali zhodu. Z praxe použíwanej zhody 40 všeobecných znakov (jednoznačná identifikácia) zistila zhodu v 30 všeobecných znakoch. Uviedla, že sa používa 5 bodová stupnica zhody od najnižšej po najvyššiu (od 1 po 5), pričom u obžalovaného konštatovala stupeň 3. Pri ich skúmaní sa dali vyhodnotiť viditeľné znaky, bola zistená zhoda vo väčšom počte znakov, 5 všeobecných znakov môžu mať viacerí ľudia, ale nie taký počet ako bolo zistené v tomto prípade.

V súvislosti s uvedenou stupnicou je potrebné uviesť si kvalitatívny rozdiel medzi jednotlivými bodmi :

- bod 2 - osobu nie je možné vylúčiť ani potvrdiť,
- bod 3 - vysoká pravdepodobnosť identifikácie
- bod 4 - veľmi vysoká pravdepodobnosť identifikácie.

Právne úvahy súdu I. stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku by boli akceptovateľné vo vzťahu k bodu 2/, kedy by skutočne bolo potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo“, nie však už pri bode 3 a ďalších bodoch.

Nemenej významným faktorom, ktorým sa súd I. stupňa pri hodnotení posudku nezaoberal, je rozbor predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného. Vo veci OS Bratislava II sp. zn. 5T/93/2011 podstata jeho konania spočívala v tom, že si v roku 2011 neoprávnene zaobstaral platobnú kartu, s ktorou sa pokúsil vykonať výber v bankomate. Rovnako konal aj v dvoch prípadoch vo veci OS Bratislava V. sp. zn. 2T/37/2012. Z uvedeného je možné konštatovať, že obžalovaný má skúsenosti s páchaním tejto špeciálnej trestnej činnosti a má sklony k jej páchaniu.

Berúc do úvahy objektivnosť posudku KEÚ a jeho záver o vysokej pravdepodobnosti identifikácie obžalovaného ako páchatel'a skutku v bode 2/, spolu s ostatnými dôkazmi preukazujúcimi odcudzenie bankomatovej karty poškodenej doposiaľ nestotožneným páchatel'om, je potrebné konštatovať, že tieto dôkazy postačujú na prokurátorom požadovaný záver o vine obžalovaného.

Odvolaciemu súdu bolo predložené aj odvolanie poškodenej a to i napriek tomu, že odvolací súd už v predchádzajúcom uznesení jej odvolanie smerujúce proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby i proti výroku, ktorým bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd posudzujúc aktuálne odvolanie poškodenej a jeho písomné zdôvodnenie podľa jeho obsahu (§ 62 Tr. por.) zistil, že ním opätovne napáda výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a výrok o jej odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poškodená (i keď bola zastúpená splnomocnencom, ktorý je právne znalou osobou) tak úplne ignorovala právny záver, ktorý vyslovil odvolací súd a podrobne ho zdôvodnil v predchádzajúcom uznesení.

Odvolací súd chápe, že poškodená sa takýmto spôsobom snaží „presvedčiť“ súd o vine obžalovaného (to vyplýva aj z jej podaní obsiahnutých v spise) a získať tak možnosť priznania náhrady škody už v

adhéznom konaní. Avšak takýto spôsob - podať odvolanie proti oslobodzujúcemu výroku resp. výroku o vine - jej Trestný poriadok neumožňuje, i keď podľa názoru odvolacieho súdu by práva poškodených mali byť zakotvené v Trestnom poriadku na omnoho kvalitatívnej i kvantitatívnej úrovni. Nie je v moci súdu meniť zákon a priznať poškodenej viac práv než jej zákon priznáva. Preto opätovne zdôrazňuje a poukazuje na :

- príslušné zákonné ustanovenie § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por. podľa ktorého poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- z ktorého jednoznačne vyplýva, že poškodenej zákon nepriznáva právo podať odvolanie proti výroku súdu, ktorý sa týka viny - teda aj výroku o oslobodení spod obžaloby a s tým spojeného obligatórneho výroku o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces,
- nárok na náhradu škody možno priznať len odsudzujúcim rozsudkom, nie oslobodzujúcim. Poškodenou napádaný výrok v napadnutom rozsudku nemožno považovať za nesprávny ani za chýbajúci výrok, pre ktorý dôvod môže poškodený podať právne relevantné odvolanie.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah odvolací súd podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolanie poškodenej opätovne zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Bude úlohou súdu I. stupňa v ďalšom konaní zaoberať sa hore uvedenými vytykanými nedostatkami, dôkazy vyhodnotiť v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 odsek 12 Trestného poriadku a právnym názorom vysloveným v tomto uznesení a opätovne ohľadne bodu 2/ rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 141 ods. 2 Tr. por.).